

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

C. xviii. Q[uod] a[m]bitiosi dissimula[n]t se nolle q[ui]d maxi[m]e
appeta[n]t: & q[ui]bus excusatio[n]ibus propositum tegant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

p̄fationis mod⁹: nulli vnq̄ displicant sapient̄. Si dispensatiōis
 modū queris / pbabilis quidē est / si erga diuites erga nobiles: er
 ga potentes: & regales aut curiales rigor canonū temperatur.
 Nam de moribus vltima fiet mentio: & istis lex canonū neq̄
 posita est. Iustitie siquidē liberi sunt / & eo ducuntur spiritu: vt
 necesse non habeant esse sub lege. Statuat ergo lex qd̄ placuit la
 tori. Nā isti p̄uilegii principalis gaudentes beneficio: quicquid
 ambiūt sibi cōpetere opinant̄. Episcopos ad prima b̄nficia obli
 gant / & de futura successione pacifici nō verent̄. Restat ergo vt
 tristi pactio repleatur euentu / & illi⁹ quisq̄ anime & armetur
 in necem / anius ambit successione. Si enī cedere moretur aduer
 santur vexant & multipliciter p̄cutiūt possessore. Possessio nāq̄
 parit aduersario actionē in rem. Si nō prelatorū quispiā sue cō
 ditionis memor eis p̄ vota nō obedierit / amaras illico audit hy
 storias / eo q̄ indignum & contumeliosum omnino reputant: si
 turpis & ihonesta petitio repulsam alicubi patitur. Interim er
 go alarū suarū feruntur remigio: nidificant in provinciis singul
 Vix quot nidos habeant / v̄ ipsi sciunt Diurna ad peragrandas
 alicuius orbis plagas eis preparantur hospitia: & in tāto nume
 ro vix hospicio vno donatur horridulus comes. Nam si quis
 hoc fecerit / probate liberalitatis est. Vtiq̄ & in signis prudent
 tie / si quis tot quocunq̄ modo conquirat altaria: vt quasi ritu mē
 phitico quotidianas hostias nouis possit altaribus immolare.
 Nolunt tamen sacerdotio onerari / aut seruire altario qui de al
 tario viuunt: ne vt populus arguit dicam luxuriant̄. Sed perso
 natus quosdam introduxerūt / quorum iure ad alium onera / ad
 alium referuntur emolumenta / & cum apostolus dicat qui non
 laborat non manducet: qui minimum meretur plus percipit: &
 in labores alienos ociosus aut flagitiosus ingreditur. Quis er
 go dicat in hac emenda licentia cum non res sacra sit: sed ppha
 na symoniam posse committi? Huc enim vt vulgo dici solet p
 argenteum pontem transitur a sordibus que transeuntē vel pō
 te aureo persequuntur.

1. q. vii. didici.

Tronice loq̄t.

L. de ali. tu.
mu. cā. fac. l.
vna.

Mēphis idē
est qd̄ egypt⁹.

ij. ad Thess. ij.

¶ Q̄ ambitiosi dissimulāt se nolle qd̄ maxime appetāt: & qb⁹
 excusationibus propositum tegant. Cap. XVIII.

Sed ecce ad aliquem istonum promouēdum aut cogi
 tur / aut circūuenit̄ ecclia vt dicat hosti domestico a
 mice ascēde supi⁹ Stupidi itaq̄ obstupescūt: nomē di
 gnitatē abhorret: refugiūt on⁹: & vt auidi⁹ ipellātur
 more vt dicit̄ arietis: vt forti⁹ feriat recedētis: cū suspiriis gemi

Luce. xiiij.

Polícraticí de Curialiū nugis.

tibus & singultibus interrūpētibus simulatas lachrymas retrocedunt. Notū siquidem est: quia sedes hec trahit & cōpellit iuitos/ & quos notat ambitio repellit. Nitunt ergo rationibus & auctoritatib⁹ docere quare eos episcopari nō deceat. Non sum (inqt) medicus/ & i domo mea non est panis: nec penes me thesauri sunt/ vnde in necessitatis articulo noua & vetera indigentibus pferam. Possum utiq; vti excusatione pphetica qm loqui nesio/ & quia puer ego sum: & si non etate reuera sciētia & leuitate morū. Sordidis vestibus ab initio indutus sum/ & eas nūq; in sanguine agni/ aut vestibus studii dealbare. Quomodo ergo sancta tractabo pollutus/ aut (qd sacerdotē oportet) polluta mundabo? Nā legem indefinenter contēpsi: & sancta dei increpante ezechiele polluere non cessauī. Mea ergo p̄motio: populi deiectio est. Ruina siquidē populi sacerdotes mali. Facti sunt enim in laqueū populi existentes i specula: & quasi rethe extensum ad inuoluēdas aīas. Terret me aggeus parabola mystica sacerdotii periculū exp̄mens: & manifeste docēs: quia populus a sacerdotū moribus facilius vitia p̄hit q̄ vtutes. Interroga (inqt) sacerdotes legē & dic eis. Si caro sancta vel vas sanctū alius cuius vestimentū contigerit: si sanctificat eū eo q̄ cōtingit. Et dū dixissent sacerdotes: quia non sanctificat/ rursū dixit ad eos. Si immūdia cōtigerit vestimētū mundi/ vtrū polluat eū? Et dixerūt/ quia polluit: Tolerabilius est ergo me vnū ppriis consumi vitiis/ q̄ in multos vitiorū diffundi pestem. Adhuc si psōa esset vsq; quaq; laudabilis: si nō essem curie nexibus illigat⁹: me micheas durissime repellit ab aditu non ferens syon edificari in sanguinibus & hierusalē in iniquitate p̄ncipū suorū. Hic aut nulla est: aut compulsa: aut simulata electio. Hanc quoq; partē protēsa disputatione psequitur. Postremo se promoueri non posse sine suspitione symoniace prauitatis: cū ob hoc ius & auctoritatē sigilli aut cuniliū aut scrinii emisse videat. Licet alia mente ad obsequiū potestatis/ sicut presens testatur dies/ qua delatus honorem respuit/ teste conscientia accesserit. Affectans vt p hoc sine onere sortiretur honorē. A postolicas quoq; sanctiōes replicat & reuoluit: quibus pridē statutum est: vt a sacris ordinib⁹ & omni p̄motiōis spe arceant: qui cuiuslibet secularis curie emūt officia: aut qui viles aut seniles obsecundatiōes p̄ncipibus prestant/ aut quorū electio nō est a clero in ecclia & sine p̄nominatione cuiusq; mūdane potestatis/ canonice celebrata. Quos si aliter electi fuerit: sub piculo anathematis vniuersalis ecclia probi

Jeremie. i.

Age. ij.

Miche. iij.

bet cōsecrari. Vnus p̄ncipum nostrorū (nominis siquidē imemor sum) in causa simili egregiū facinus egisse memorat (hēricus fuerit an robertus nō multū refert) Cū ambitiosus quidaz monachus ad abbatia quā preemerat vocaret: & ille modestiā simulās vt auidi⁹ peteret onus refugeret/recusaret honores: & se palā tante rei fateret indignū. Plane (inquit) p̄nceps indign⁹ es: quia eā clam data mihi tāta pecunia/sūmāq; pecunie exprefit/emisti. Sed qm̄quidē p me non stat: quo min⁹ pactio impleatur/liberū me h̄re/iustū est & tu domū redeas: & qui dign⁹ est destitute preficiat ecclie. Sed nūc lōge aliter succedit excusatori ābitioso. Hec enī & alia q̄plura multiplicat/vt credat nolle qd̄ appetit: & tandē gratis accipe quod p̄mit. Vñ tanq̄ vir modeſtie singularis capis/trahit/& ad cathedrā conclamātib⁹ turbis & cōcīnētibus choris: multitudine pressus deducit. Nec ignobilitatē p̄dest p̄tendisse/carnis aut sanguinis/eo q̄ impatori nō queritur successor: sed piscatori: fabri filio/nō augusto. Sciētiaz accurata excusatio p̄dit/& religiosus esse cōuincit ex eo q̄ inuitatus ascendere diuti⁹ recusauit. Visus est enī noluisse qui distulit. Que verō de canonib⁹ sibi opposuit: habita ratione loci tēporis/& p̄sone simili via tēdētū ad honores socia multitudo dispensat. Si de presentib⁹ niti nequnt/aut p̄teritis/futurū vaticinant p̄fectum. Sic callidus māgo dū qui duri⁹ p̄uehit equum aut pullū p̄bitatis incognite gradariū p̄mittit in futurū/& fractis gressibus incedentem mollius: prop̄siori laude in stabulū incauti mercatoris extrudit.

¶ De his q̄ impudētius irruūt sine dissimulatiōe ābitiōis quos neq; ratio neq; auctoritas rep̄mere p̄t. Capm. XIX.

Consistunt e regione q̄plurimi nequaq; dissimulātes p̄positū: sed ambitionis quasi (vt dici solet) insignia p̄conātes. Predictorū deridētignauā: velut militū q̄ militie sue titulos nō audeāt p̄fiteri. Hi licet impuri sint/& nec vitā suā velint erigere: nec sciant instruere alienā/immūdis vt dicit pedibus certatim irrupūt in sancta sanctorū: panes dñice p̄positiōis/& carnes agni immaculati/affas igne passionis in cruce: nō modo illotis: sed pollutis si liceat manib⁹ tractaturi. Hi sūt q̄ licet p̄mo adito ac ianuis habeant indigni: continuo tñ tendūt ad sacerdotiū: festinant ad tribunal: & repulsis ceteris: sic sacris altanib⁹ incubāt/vt iā nō ad formā & exemplū prebendū plebi/orde ille videat institut⁹: s; esse occasio quedaz in abundantia & securitate viuēdi. Nec putat officiū districto

Mangonum
mos.